16/12/2022

Ο ουράνιος άρτος – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Η ενανθρώπηση του Θεού, η κάθοδός του δηλαδή στη γη, υ-παγορεύτηκε απ’ την ανέκφραστη φιλανθρωπία του Θεού, λόγω της αδυναμίας του ανθρώπου, μετά την πτώση των πρωτοπλάστων, να ανεβεί ξανά στον ουρανό, να ξαναγίνει πολίτης της Βασιλείας του Θεού.

Ο Ιησούς Χριστός λέει ότι μέχρι να κατεβεί αυτός, κανένας δεν μπορούσε να ανεβεί στον ουρανό. Ο άνθρωπος, αφότου είχε εκπέσει από τον Παράδεισο στη γη, ήταν αδύνατο με τις δικές του δυνάμεις να επανέλθει εκεί. Η αμαρτία είχε φέρει στην ανθρώπινη φύση τη θνητότητα. Της αφαίρεσε τη δυνατότητα να εκπληρώσει τον αρχικό της προορισμό, να εξασφαλίσει «αθανασίανζωής και απόλαυσιν αιωνίων αγαθών», όσα είχε υποσχεθεί ο Θεός, εάν τηρούνταν οι εντολές του.

«Ουδείς», λοιπόν, «αναβέβηκεν εις τον ουρανόν», «παρά μόνο αυτόςπού κατέβηκε απότόνουρανό, δηλαδή ο ΥιόςτούΑνθρώπουπούυπάρχει (ταυτόχρονα και) στόνουρανό». Η κάθοδος αυτή του Χριστού είναι το αποτέλεσμα της απέραντης αγάπης του Θεού για το πλάσμα του:«Τόσο πολύαγάπησε ο Θεόςτόν κόσμο, ώστεέδωσετόν Υιό του τόνμονογενή, μέσκοπόόποιος πιστεύει σ' αυτόννάμή χάνεται, αλλάνάέχειζωή αιώνια»(Ιω. 3, 13-16).

Για να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός και να εξασφαλισθεί η αιώνια ζωή που είχε χαθεί, αφού ο άνθρωπος αθέτησε την εντολή του Θεού με την απατηλή συμβουλή του όφεως, ο Χριστός έρχεται με μια συγκεκριμένη μορφή: Κατέρχεται ως άρτος ουράνιος, για να τον φαγουν οι άνθρωποι και να ζήσουν αιώνια. Δεν αρκείται στο να υποδείξει και να διδάξει απλώς κάποια οδό σωτηρίας. Δρόμος και τρόπος σωτηρίας γίνεται ο ίδιος ο Χριστός. Προσφέρεται να φαγωθεί ως τροφή. Θέλει να συσσωματωθεί με τα πλάσματά του, να εισέλθει στο εσώτερο είναι τους. Να ενοικήσει μέσα σ' αυτά και αυτά μέσα σ' αυτόν. Να ενωθεί με τον πιο άμεσο τρόπο, να αποτελέσει ένα σώμα μαζί τους. «Εις άρτος, εν σώμα οι πολλοί εσμεν», γιατί όλοι από τον ένα άρτο μετέχουμε (Α΄ Κορ. 10, 17).

Αυτός ο άρτος είναι μια εντελώς μοναδική τροφή, που δεν έχει υποκατάστατο. «Ο πατέρας μου σας δίνει τον αληθινό ουράνιο άρτο. Ο άρτος του Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει απ' τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο». «Εγώειμι ο άρτοςτήςζωής».«Όποιοςέρχεταιπρόςεμένα, δένθά πεινάσει. Καίόποιος πιστεύει σε μένα δένθά διψάσει ποτέ». Ο άρτος αυτός έρχεται στον κόσμο διά της Θεοτόκου, η οποία βλαστάνει «τον θείον στάχυν», κυοφορεί και γεννάει «τον άρτον της ζωής»και γίνεται «έμψυχος τράπεζα» που βαστάζει και χορηγεί τον άρτο αυτόν «εις βρώσιν τοις πιστοίς»(βλ. ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 400, Νοε. 2016).

Μόνο αυτός ο ουράνιος άρτος μπορεί να θρέψει τον άνθρωπο. Καμμιά άλλη τροφή δεν μπορεί να εξασφαλίσει την αθανασία. Πέθαναν ακόμα και αυτοί που έφαγαν τη θεόσδοτη τροφή του μάννα. Μόνο ο Χριστός είναι ο άρτος που κατεβαίνει από τον ουρανό για να τον τρώγουν όσοι θέλουν να μην πεθάνουν. «Εγώ ειμι ο άρτος ο ζων ο εκτού ουρανού καταβάς».«Αν κάποιος φάγει από αυτόν τόν άρτο, θα ζήσει αιώνια».

Και τι ακριβώς είναι ο άρτος αυτός; Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού: «Ο άρτος που θα δώσω εγώ είναι η σάρκα μου, που θα τη δώσω για να ζήσει ο κόσμος». Είναι η μόνη αληθινή τροφή που έχει ανάγκη ο άνθρωπος για να ζήσει παντοτινά: «Αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του Ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε μέσα σας ζωή. Η σάρκα μου είναι αληθινή τροφή και το αίμα μου αληθινό ποτό». «Ο τρώγων μου τήνσάρκακαίπίνων μου τόαίμα έχει ζωήν αιώνιον…,ενεμοίμένει,

καγώεναυτώ…,καίεγώαναστήσωαυτόνεντήεσχάτηημέρα».«Όποιος τρώγει αυτόντόνάρτο, θα ζήσει αιώνια» (Ιω. 6, 31-58).
Ο Χριστός ήρθε, γεννήθηκε στη γη. Για να γίνει βρώσιμος από εμάς, τροφή ζωής, «άρτος ουράνιος και ποτήριον ζωής». Ποιος θέλει να διαλέξει τον θάνατο, όταν έχει μπροστά του την τέλεια προοπτική ζωής;

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 401, Δεκ. 2016)